

Einde jaar 1994 overdekking

12 december
1994

"This writing business. Pencils and what-not. Over-rated, if you ask me. Silly stuff. Nothing in it." (citaat uit Winnie the Pooh)

Niettemin, waag ik het erop om een jaareinde overpeinzing te schrijven:

Nog een paar dagen en het jaar 1994 kan worden bijgezet in onze herinnering. Een ieder wordt daag'lijks geconfronteerd met een enorm aantal impulsen, indrukken en emoties, waar we hetzij direkt op reageren, hetzij ignoreren. Onlangs las ik dat onze zintuigen iedere dag door ongeveer 2500 reclameboodschappen gebombardeerd worden. Slechts een klein percentage van deze commerciële aanbevelingen beklijft in onze herinnering. Dat is onze redding om te overleven in een maatschappij met zo'n overvloed aan informatie-aanbod. De vraag nu is wat we zullen onthouden van het jaar 1994? Wat mij frappeert is het onvermogen van de maatschappij (politiek en bedrijfsleven te samen) om werk/banen te scheppen voor degenen die willen werken. Ik zelf heb het 12 maanden meegemaakt hoe je keer op keer de deur gewezen werd met de toevoeging: Voor jou is geen plaats in de herberg. Ik heb op vele vacatures uit de krant gereageerd die gegadigden oproepen die niet ouder zijn dan 35/40 jaar. Na je veertigste levensjaar solliciteren is een hachelijke zaak, vooral als je zelf 54 jaar bent. Is er enig visie ontwikkeld naar de uitval van arbeid door het ad infinitum automatiserings-proces door wie dan ook? Enerzijds is het de sport om zo goedkoop mogelijk te produceren, b.v. door menselijke arbeid te vervangen door robots, anderzijds moet de overheid er wel zorg voor dragen dat de koopkracht van de "Nederland b.v." in stand blijft. Deze onverenigbaarheid doet me aan "Pass the parcel" denken, een spelletje dat op Engelse kinderpartijtjes werd gespeeld. Wie van de kinderen het pakje (synoniem met het maatschappelijk probleem in de grote mensen wereld) in handen had, wanneer de muziek stopte, die viel af. We leven in een complexe wereld. In dit deel van Europa (het Westen) zingen we in deze tijd van "Vrede op Aarde", terwijl in Oost Europa de stemming beheerst wordt door een collectieve angst, die tot de wapens doet grijpen. "Les grandes pensées viennent du coeur", weten de Fransen zo mooi te verwoorden, maar toch is dat hart gesitueerd in het lichaam van de mens, die zij als volgt kwalificeren: "L'homme est l'animal méchant par excellence"

Verwarrend is ook de volgende quotatie :

"The reasonable man adapts himself to the world. The unreasonable one persists in trying to adapt the world to himself. Therefore all progress depends on the unreasonable man."

Mijn advies voor 1995 is om "reasonable" en ter gelijktijd "unreasonable" te zijn. Ik zeide toch reeds dat de wereld complex is !